

KARTA

ÖFVER

ÖSTRA SILFBERGS GRUFVOR

727-D

KARTA

ÖFVER

ÖSTRA SILFBERGS GRUFVOR

BELÄGNA

I SILFBERGS SOCKEN AF KOPPARBERGS LÄN

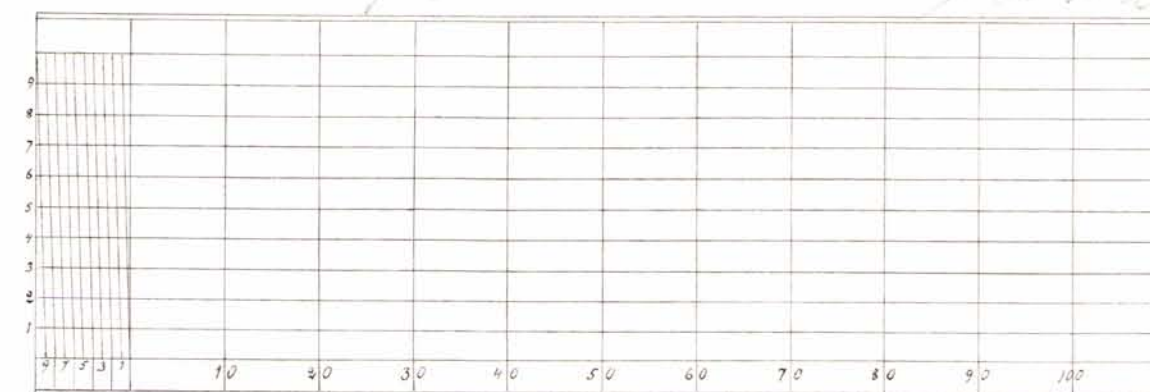
UPPRÄTTAD

PÅ GRUND AF EN ÄLDRE KARTA SAMT EGNA MÄTNINGAR, AFSLUTADE DEN 7 DECEMBER 1917

AF

Nils von Fieandt

Redogörelse gämn. årens d. 16 5 1918 / N. v. F.

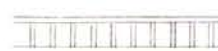
SKALA 1:800

Styckan 75.

Kompletteringsmätning till denna karta

för tiden		Verkställd av	Inlagd på denna karta	
från och med	till och med		av	den
	19 $\frac{3}{12}$ 20	B. G. G. Töberg	Lov. L. Ryghman	19 $\frac{14}{3}$ 24

Belechningar

Sänkning eller Dagöppning
 Vattenfylld sänkning
 Med fyllnadsberg igenöppna rum
 Äldre arbetorum med ökända konturer
 Rullstocksbakl
 Dochert { Profil
 Plan
 Tällmrad ort (i ras)
 Timmerband
 Planc kunnigar { Plan
 Profil
 Timrad och bakl { Plan
 Profil
 Timmerbroar i dagen
 Dyggvad af trä eller sten
 Röd färggryn
 Pivot
 Linledning
 Slehte, höqop, ledning med stolpe

Geologiskt färgschema

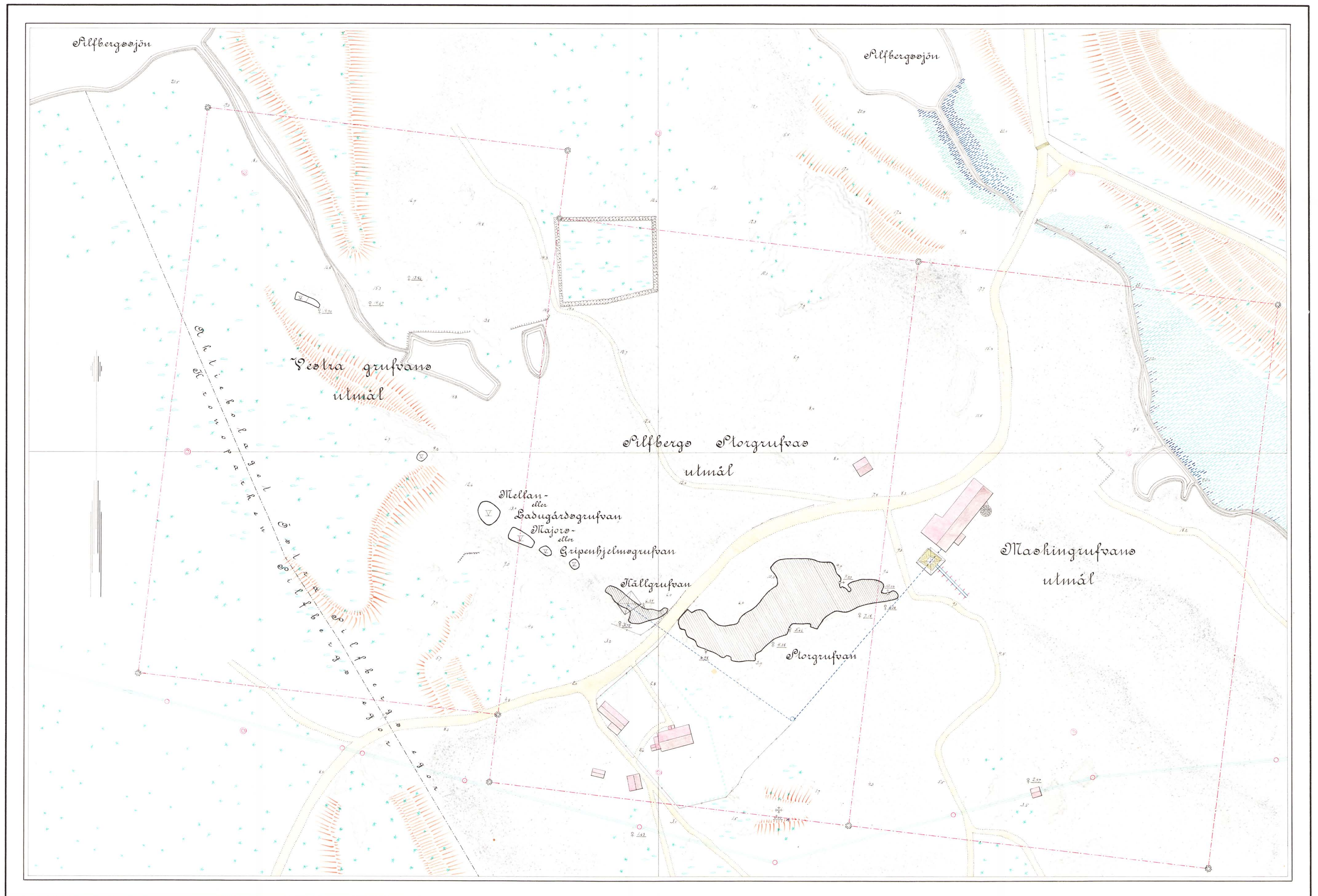
	Leptit		Ды-сб Пилвермайн
	Ивартоит		Зинкманн
	Диорит		Розовелкус
	Диабас		
	Фелар		

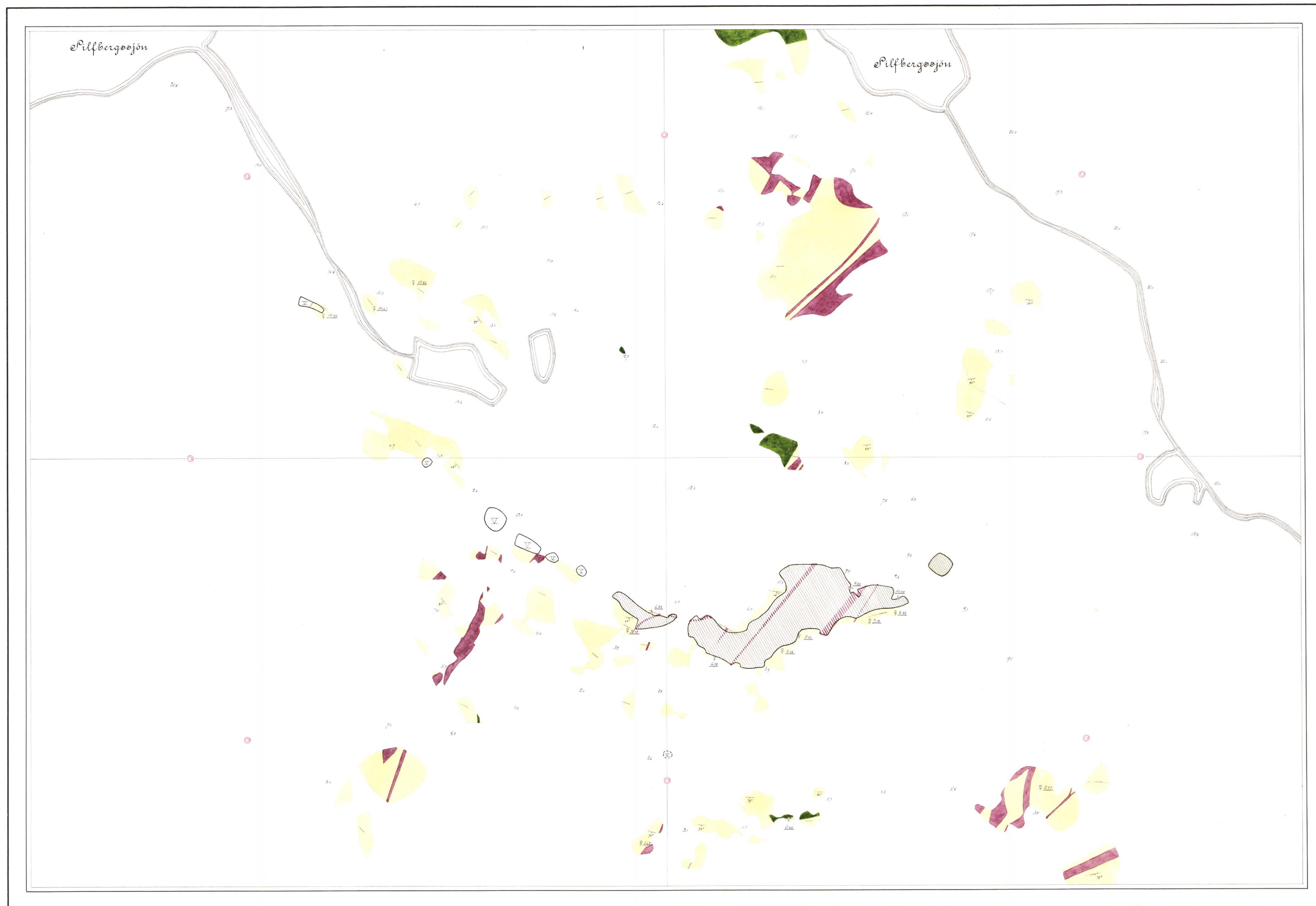
Beskrifning

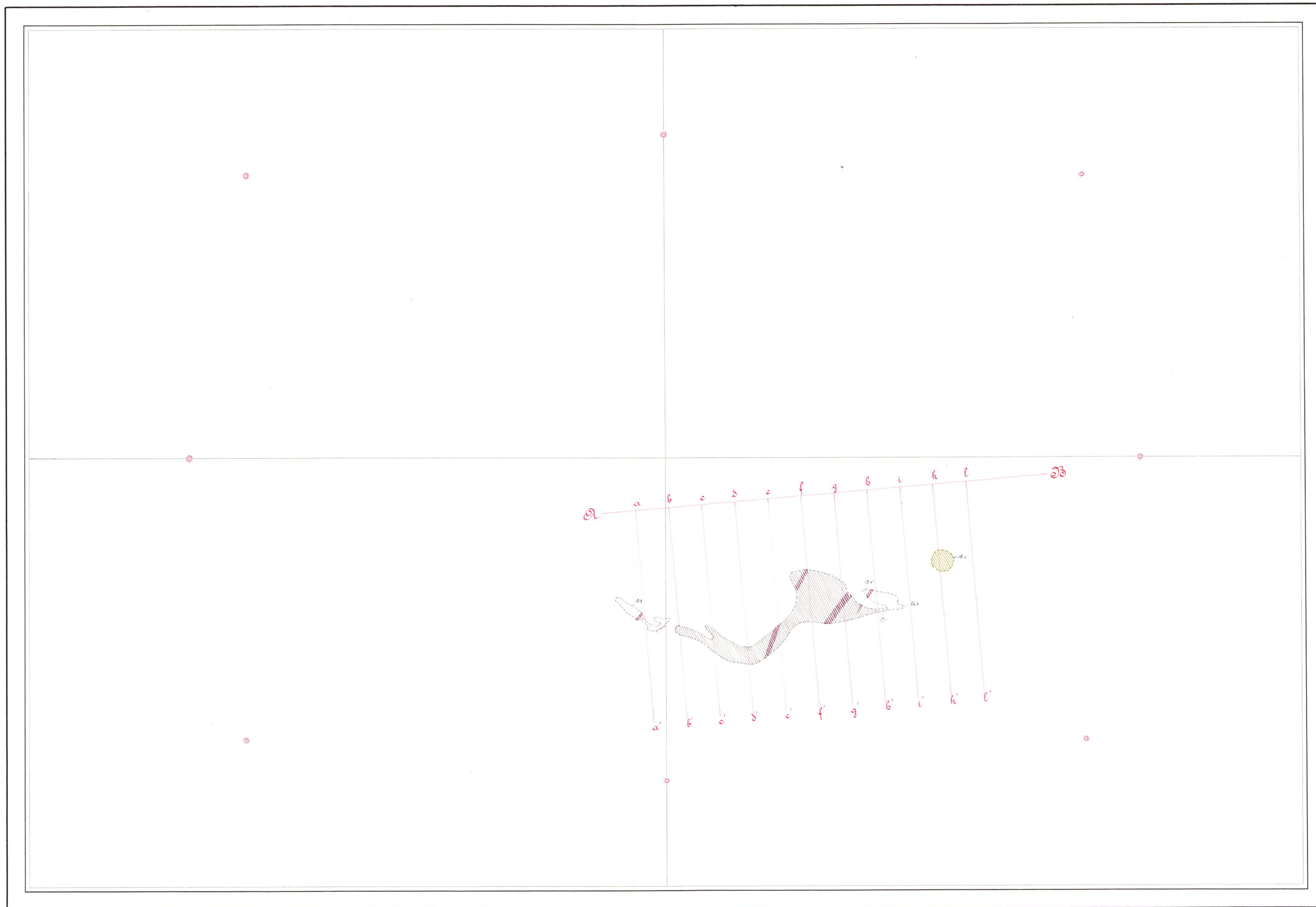
Öster Ljefvinga kyrkan är belägen i Ljefvinga socken af Kopparbergs län c:a 800 m i sydlig riktning från Ljefvingesjön samt emell landstegen från Rättvik och Gustafs till Sundsvikens, 7 km från Rättvik och 7 km från Gustafs järnvägsstation. Kyrkan ägdes af Skattebolaget Ljefvinga kyrkan, och erhöll bolaget 1717 nya utmärk till kyrkan. Utmärket är till antalet tre, nämligen Öster kyrkans, - Ljefvinga Storgufvas - och Håskingsjöfrans utmärk samt utgöras af rektanglar med sidolängderna 250 x 160 m.

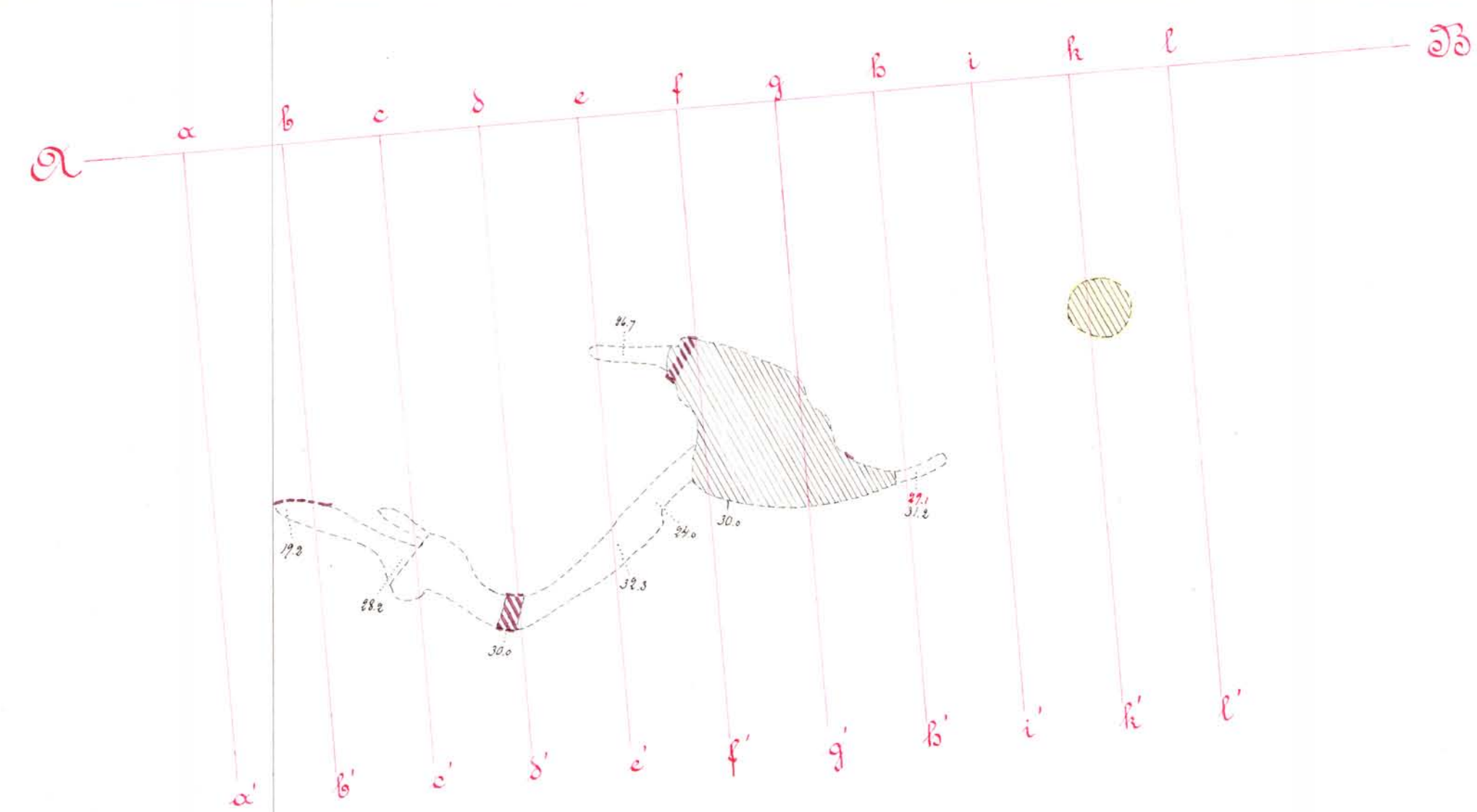
Om närmast Peter Selffings grufvor antändande bygganden utgöres af en grå malmgruf dypt med stollens punktvisade skiktning i nordöstra delen af fältet är bergarten ganska starkt järnshjflad och för rikligt med glimmer- och kloritmineral. Bygganden genomströms af delvis stora och mindre diabasgångar bergvänta ett par mindre dinitmarar anträffats. Diabasen är i allmänhet finkornig, men i en del gångar förkommer äfven en porfyrisk utvecklingsform af bergarten. I den finkorniga grundmassan uppträder dock ända till ett par cm. stora stenar af plagioklas. Diabasgångarna förefaller att hafva en tämligen enhetlig styckningsriktning gående i nordöst-sydöst. Diabiten som antier norr om Storgrufan är närmast att rubricera som en upfyllt eller halfvedståndsdelar utgöres af hornstänck hvilkt uppträder i en cm. stora kristaller. Den diorit som åter påträffas söder om Storgrufan bl.a. i den höll där sto en inslagan är finkornig. Löstas styckningsriktning i östra delen af fältet är i det närmaste öst-västlig med sydlig stregning. Tvärsta delen af fältet synes dock emellertid som om en anhöjning af lagren ägde rum, i det att styckningarna i de östligare delarna äfven i nordöst-sydöstlig, i de sydligare till nordväst-sydöstlig, och att där närmare skalle finelagga till med i bygganden. Stigligen har vi äfven finelagga en förkastning, för hvilkt antagande den på 125 m. öfver anträffade förkastningsstället skulle talas. Den malmförande bergarten utgöres af en gråvit kvartstänck bergart med glansig brant och stora bristtyggl. Malmen som är ^{högst} en finkornig samfalkis med gråaktande och synes släma malen utgöra en nordlig parallell till den samvaktigt utbruten malmen i Storgruftens skafvarklens begränsning mot nordsten utgöres ofta af en slappa, fall förkommer dock äfven, de fläcken af samfalkis skjuta in i kvartstänck eller att någon skarp brant ut mellan malmen och nordsten förhålland sig finnes, utan lämna måningom ofrögen för fältet förminna. Malmbreddelen uppgår till cir 5 m. i de östra delarna, som äro mestadert så att dessamar om på 125 m. öfver uppgår till cir 8 cm. Malmens fältstregning är med nordöst, de delar det uppträder som kunnat den brant ständ i denna om mellan denna och kvartstänck. Citamman är ofta ganska väl skiltigt från kisen, som anträffas i andra ränder äfven ingägnad med ständla kristaller af samfalkis. Om mdr förminngen i malmen utgöres af något brant, samfalkisen heller cir 38,5 och 36,8 i. Inbunden heller 65,2 och cir 3,4 % af - halten uppgår till cir 40 gr. per ton. Sjön mer ingående uppgifter om den i fjärra delar i Peter Selffing. Stiggruvans förkonstruella förläggning, men skall enligt bemätktt jämförande hafva utgjorts af "konst" hvilken i östra delen af fältet fört grof byggnad med 6 till 12 m. höjningar per centum af samfalkis. Tvärsta delen åter förtäljes byggnaden och stödt till grofbländade bländor. På grund af utsläppad duktions grändarna utlagrande sluter sig kulling till att byggnaden uppträdande i östra kullings grufvor varit kharakt med det i smärre klyftor utseende användiga, nämnligen att malmen uppträtt rikligt i degen för att efter nästan på ett ganska ringa djup och skiktigen alldeles förminna.

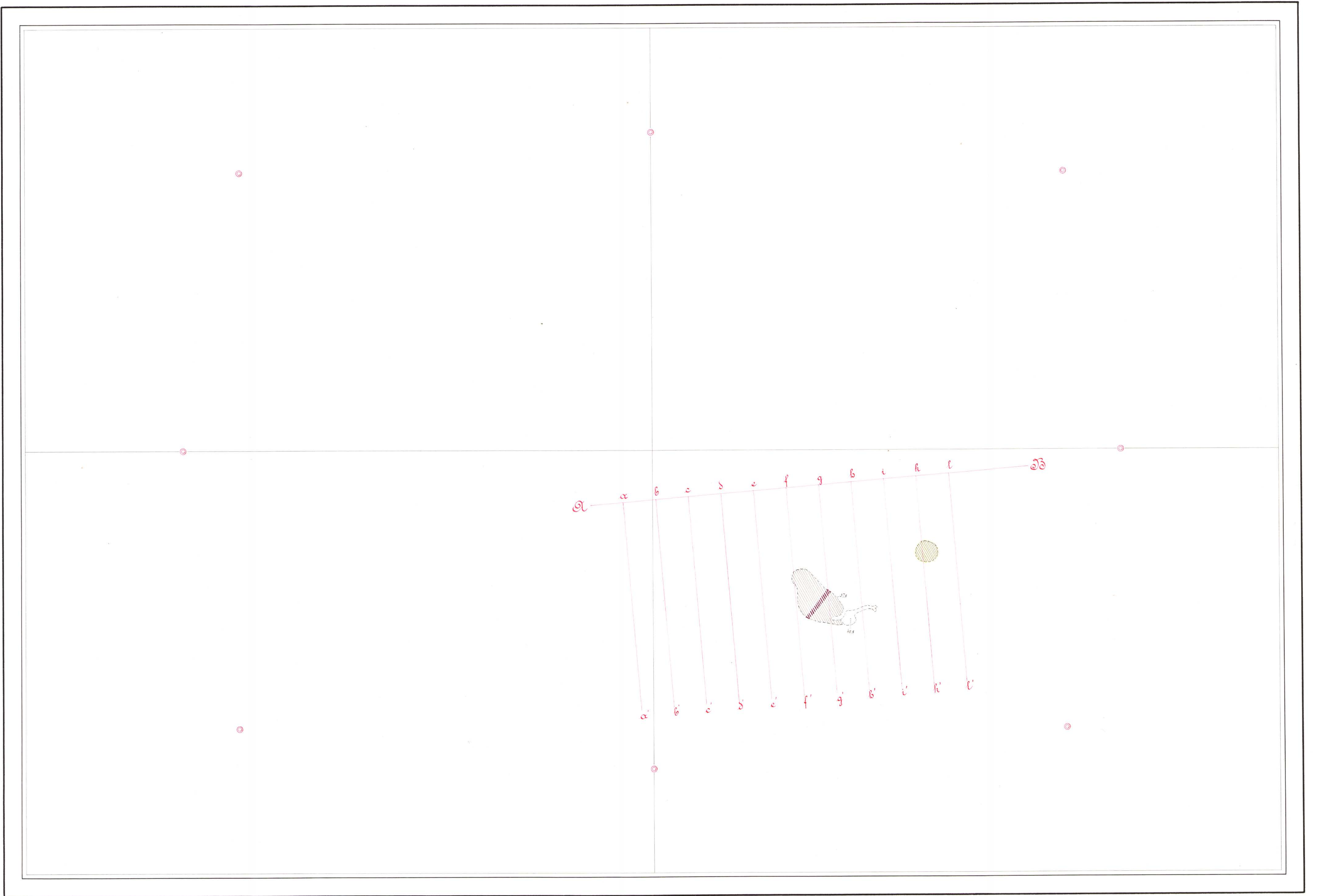
[illegible]

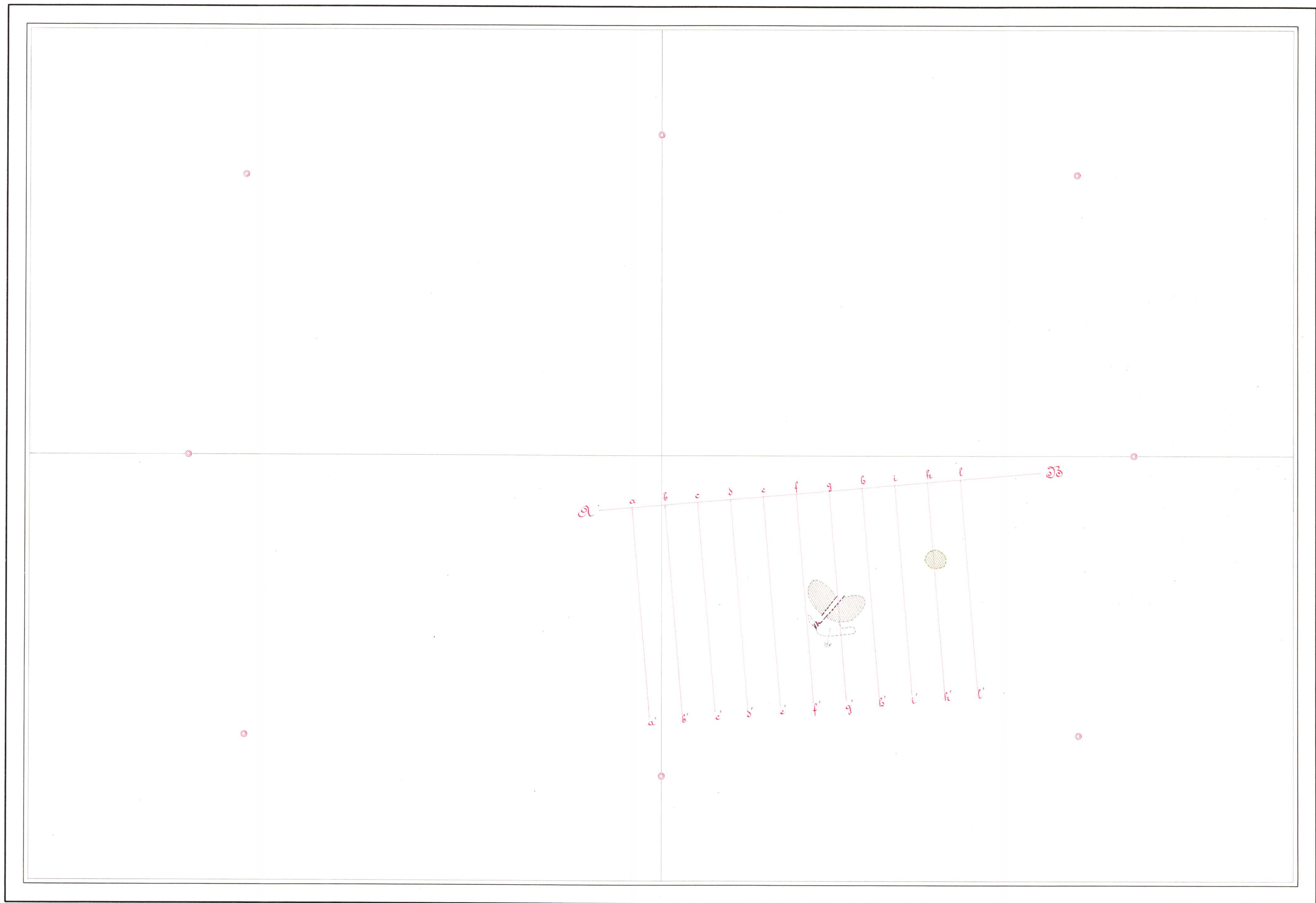

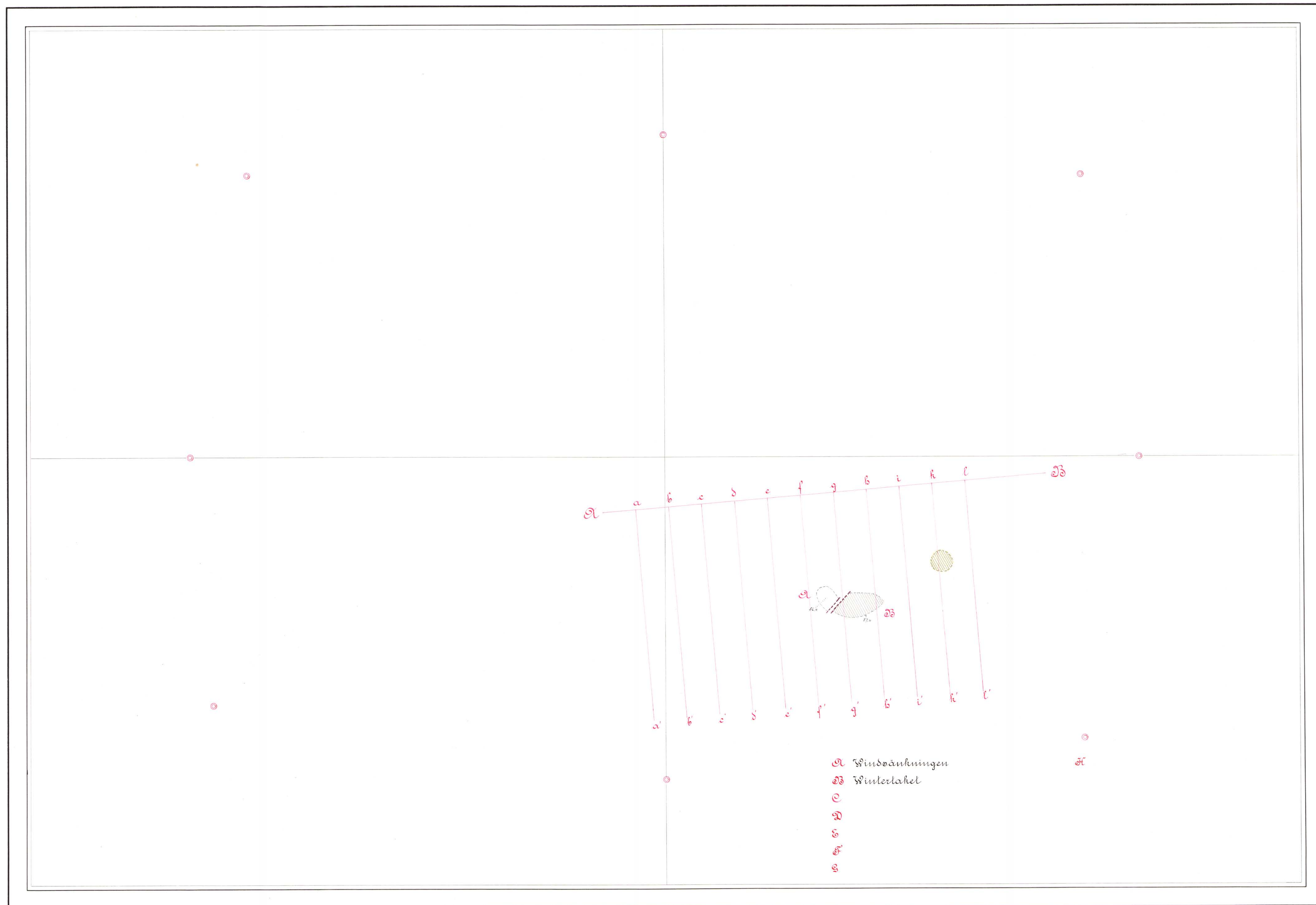

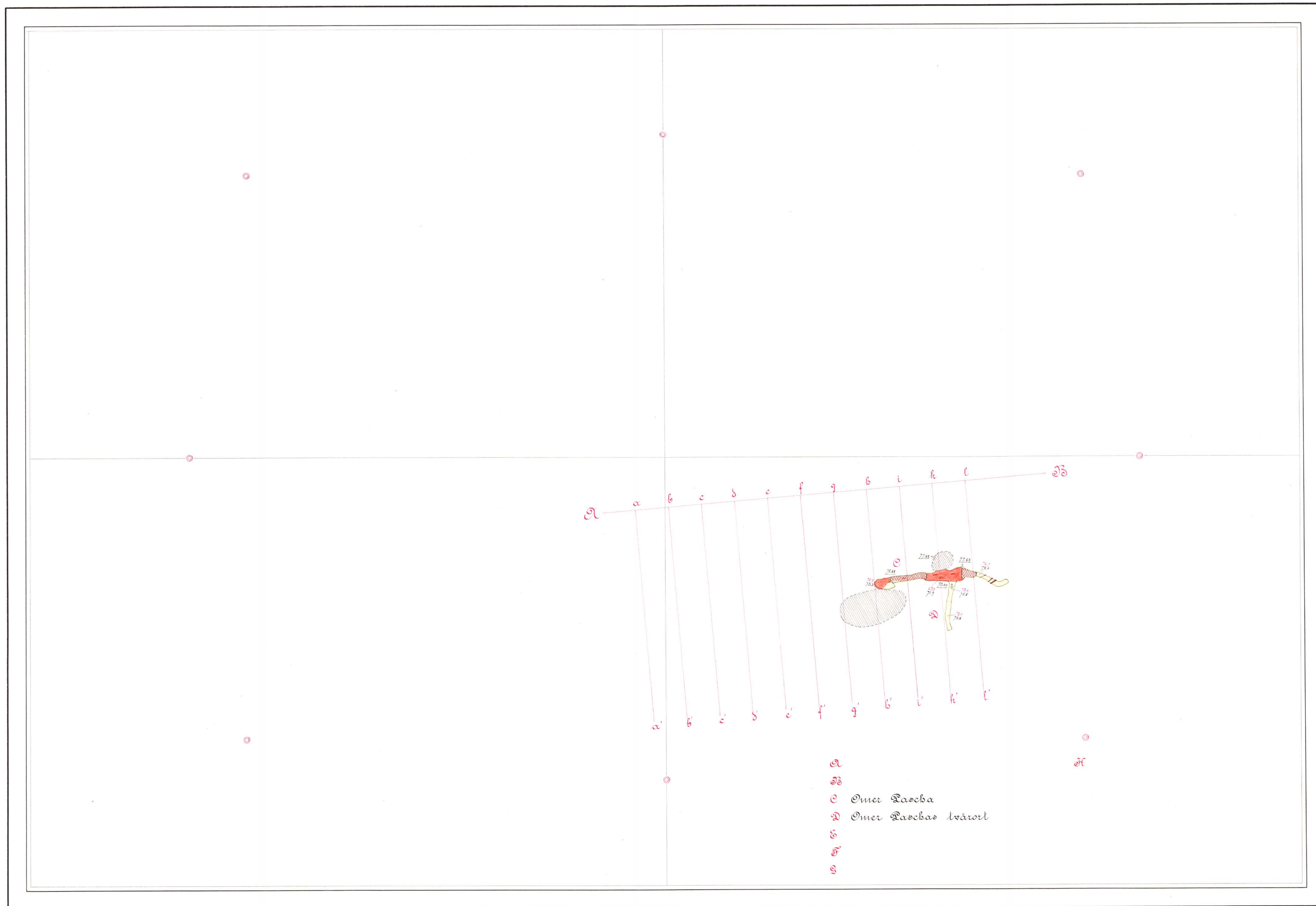

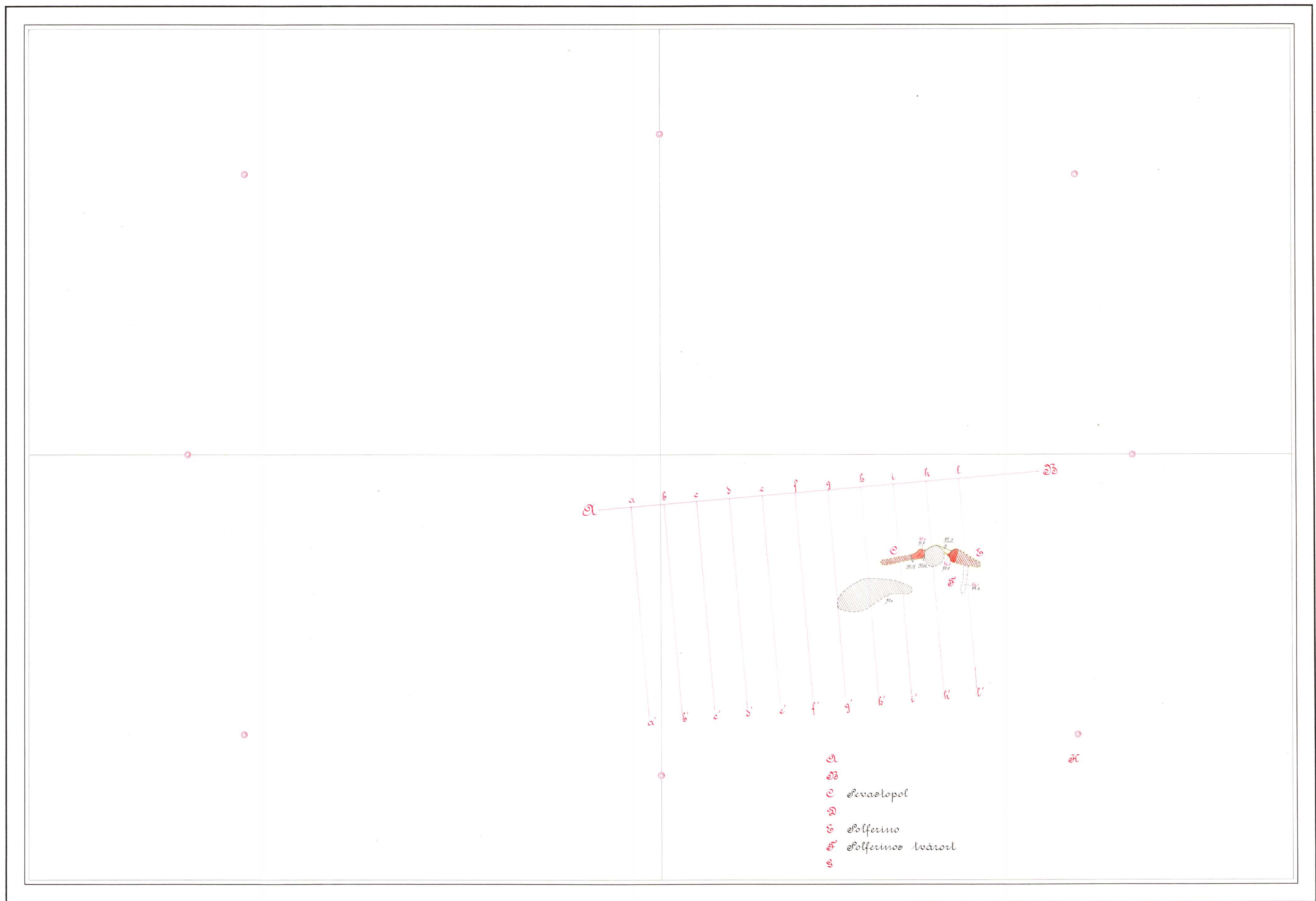

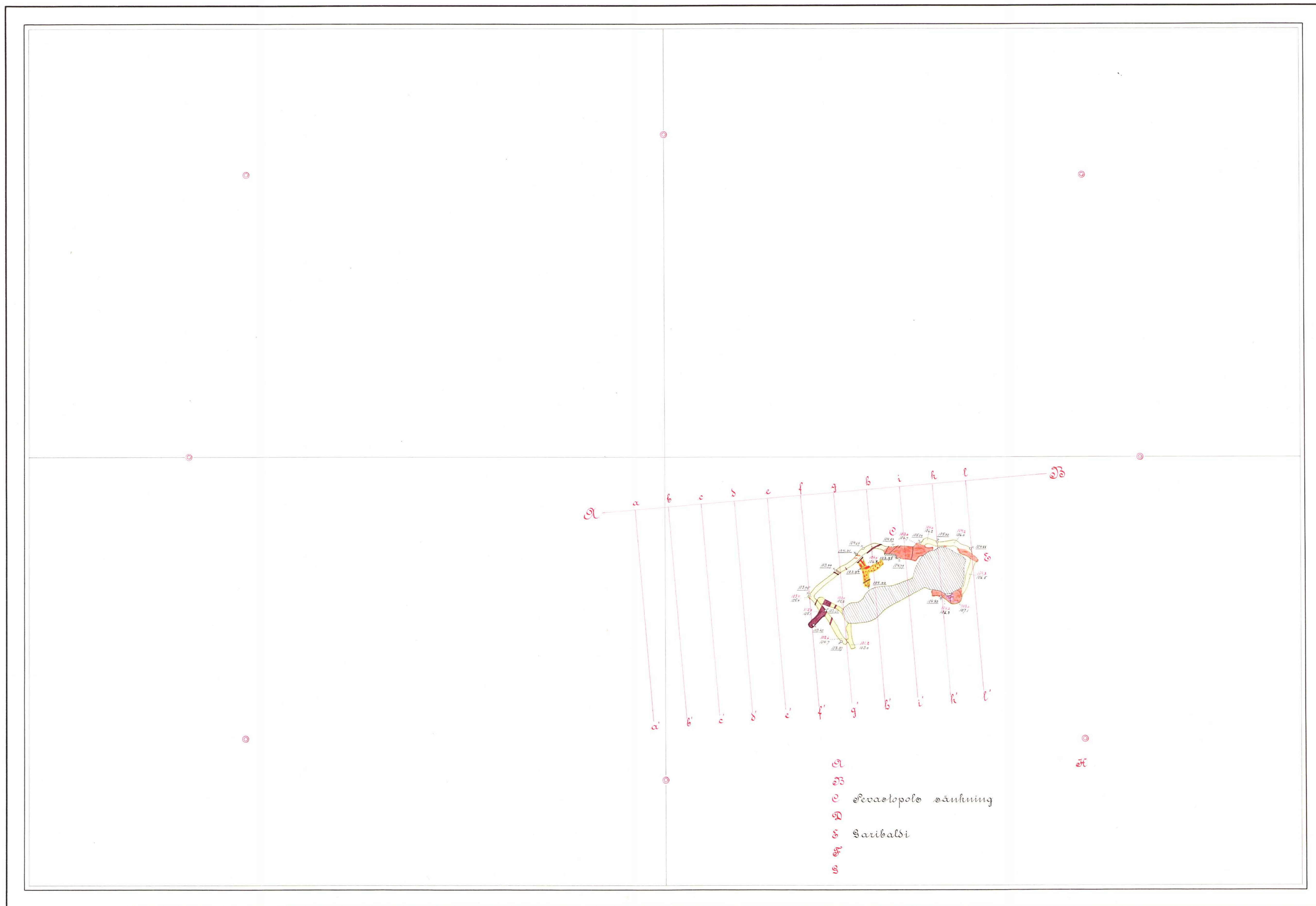

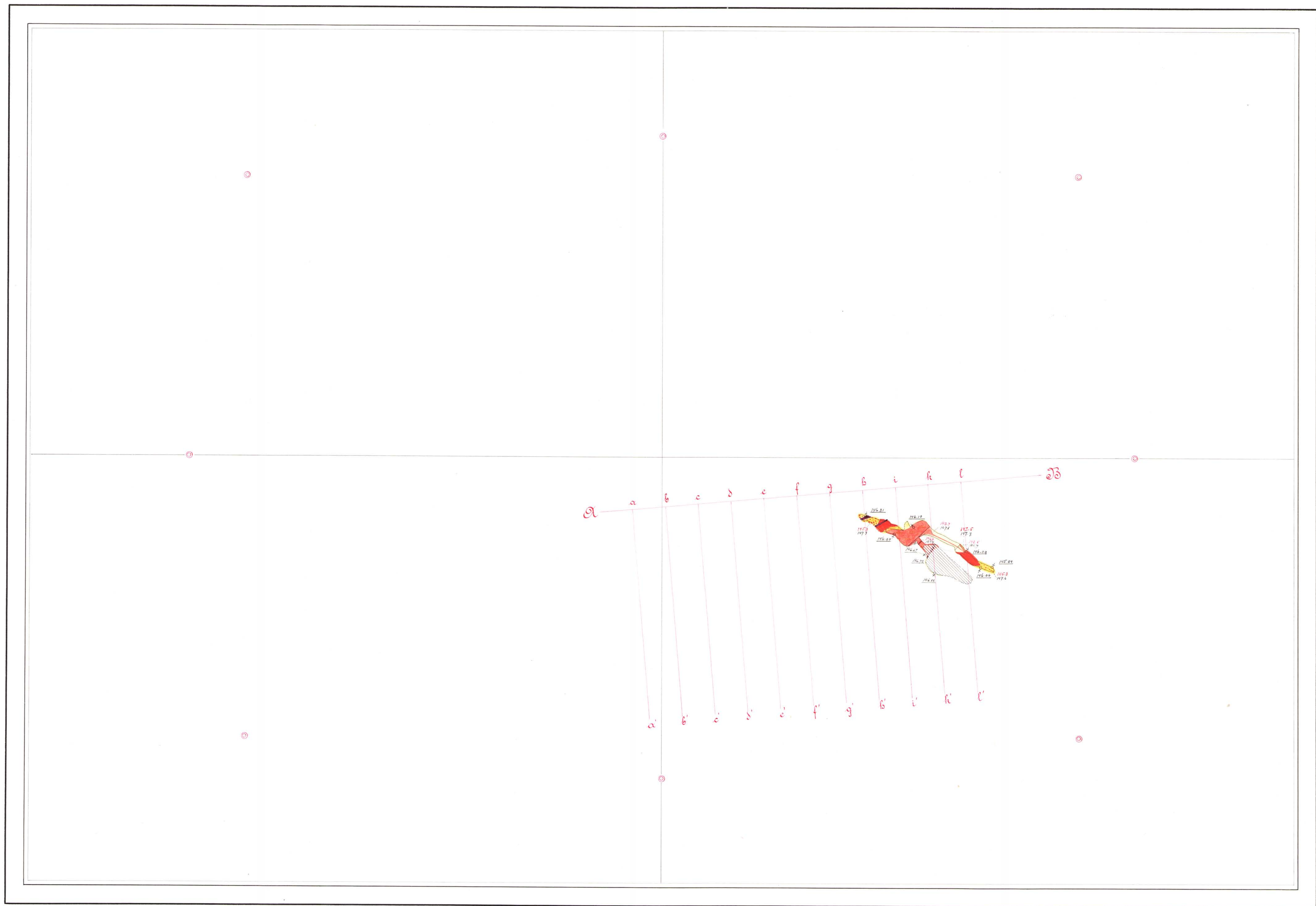

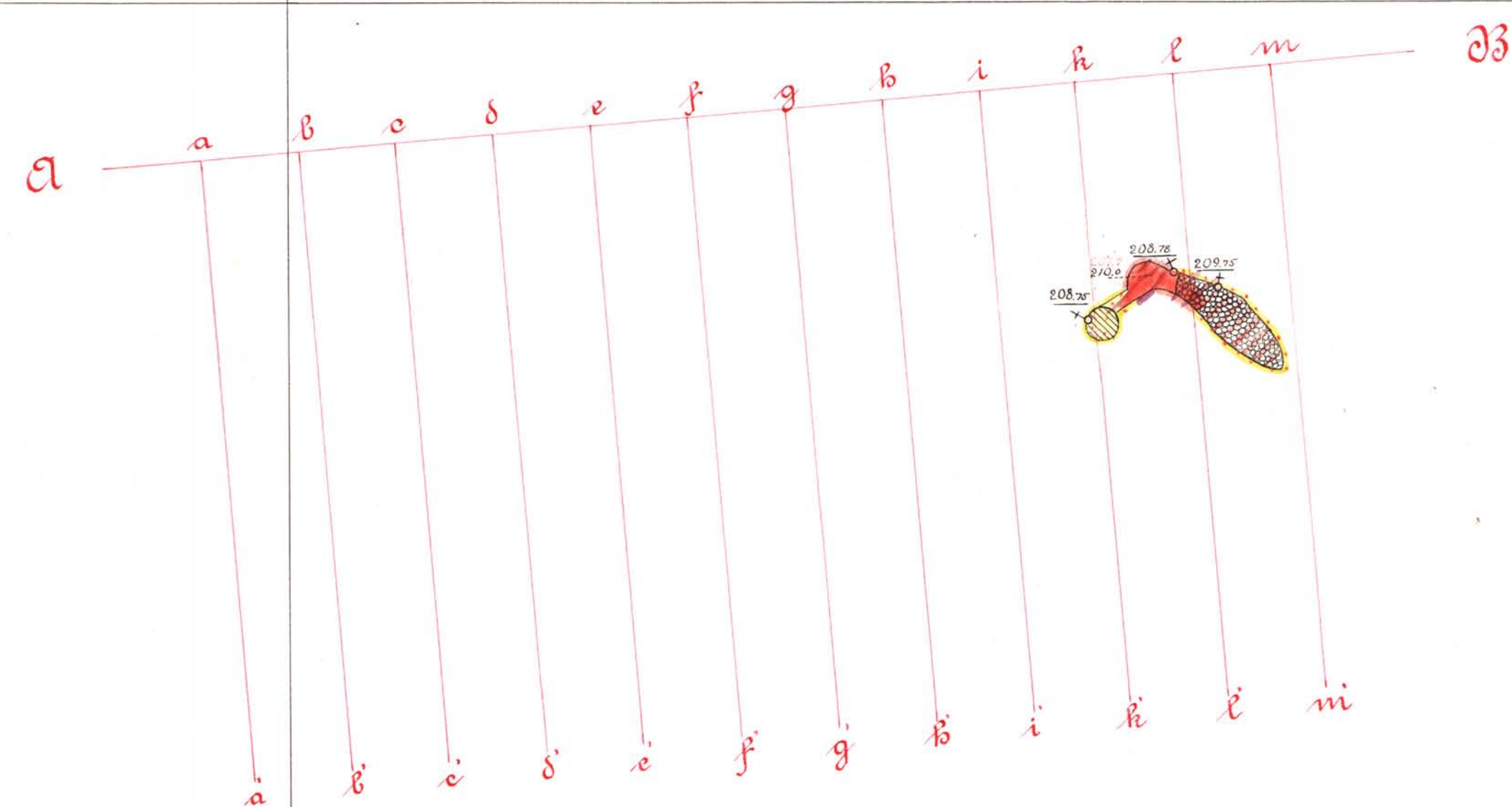

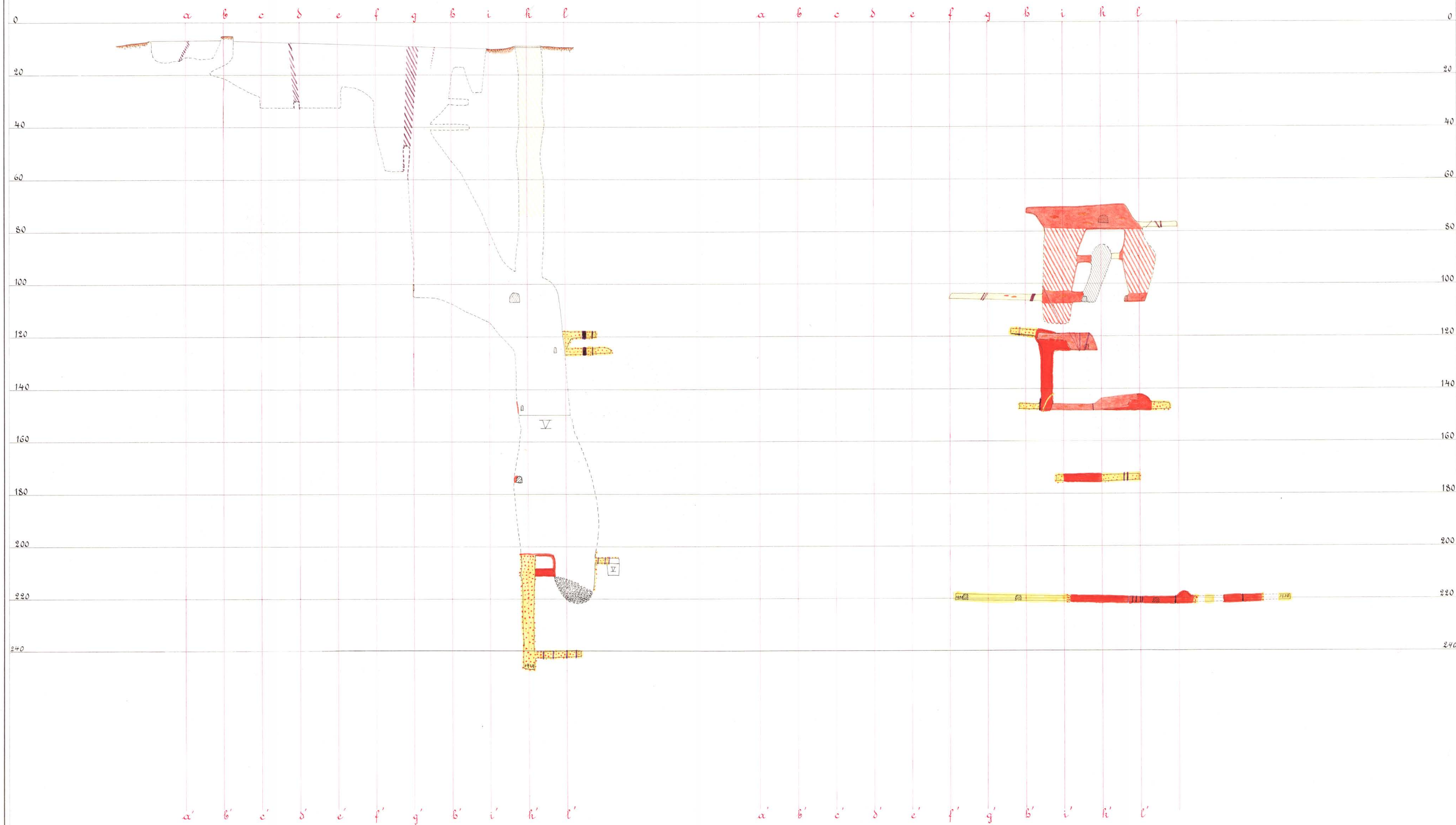
Petra Silberberg.

Längdprojektioner efter

A—B genom stölen

A—B norr om, stölen.

Tvärprofiler
efter

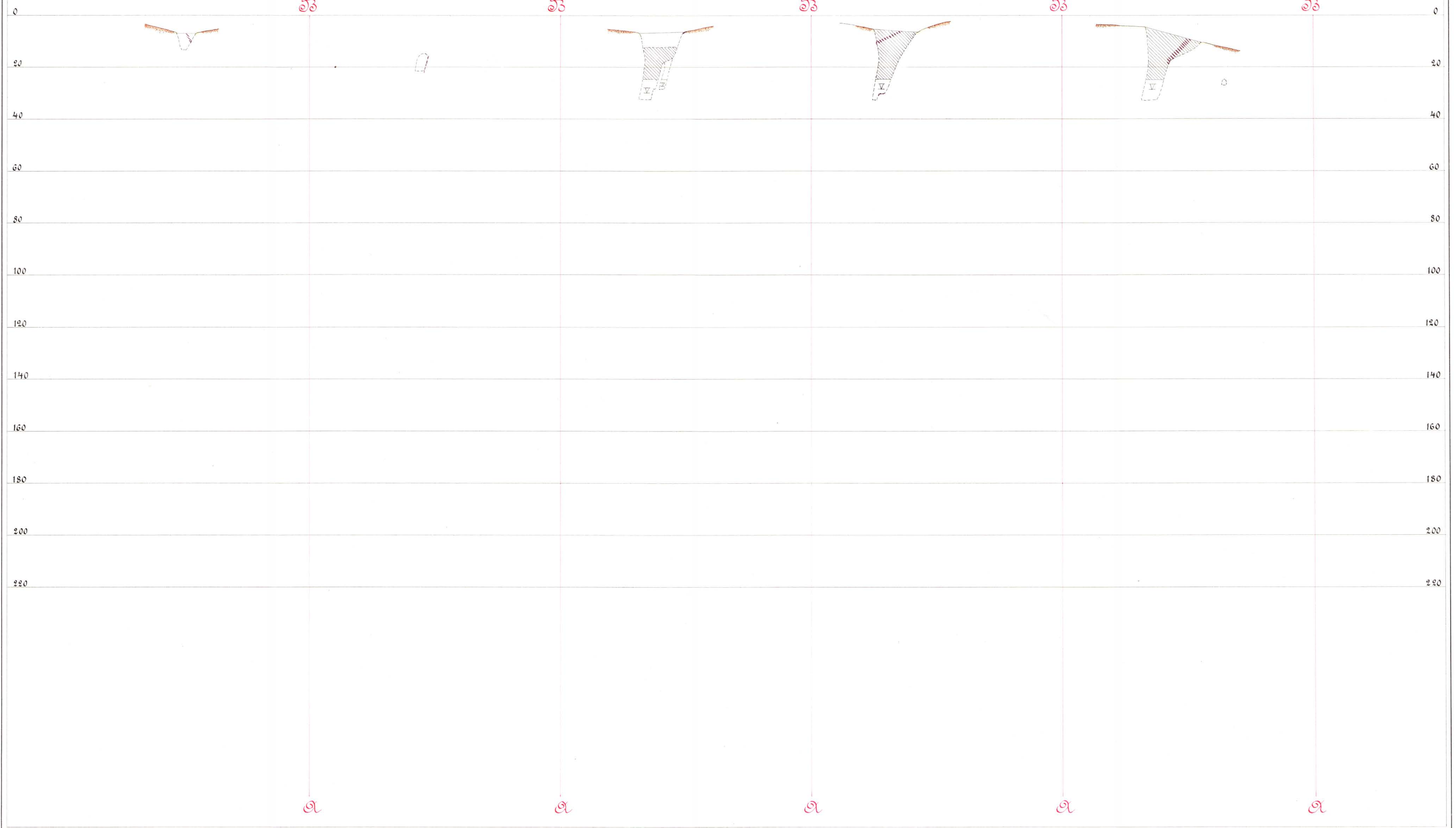
$\alpha' - \alpha$

$\beta' - \beta$

$\gamma' - \gamma$

$\delta' - \delta$

$\epsilon' - \epsilon$

Tvärprofiler
efter

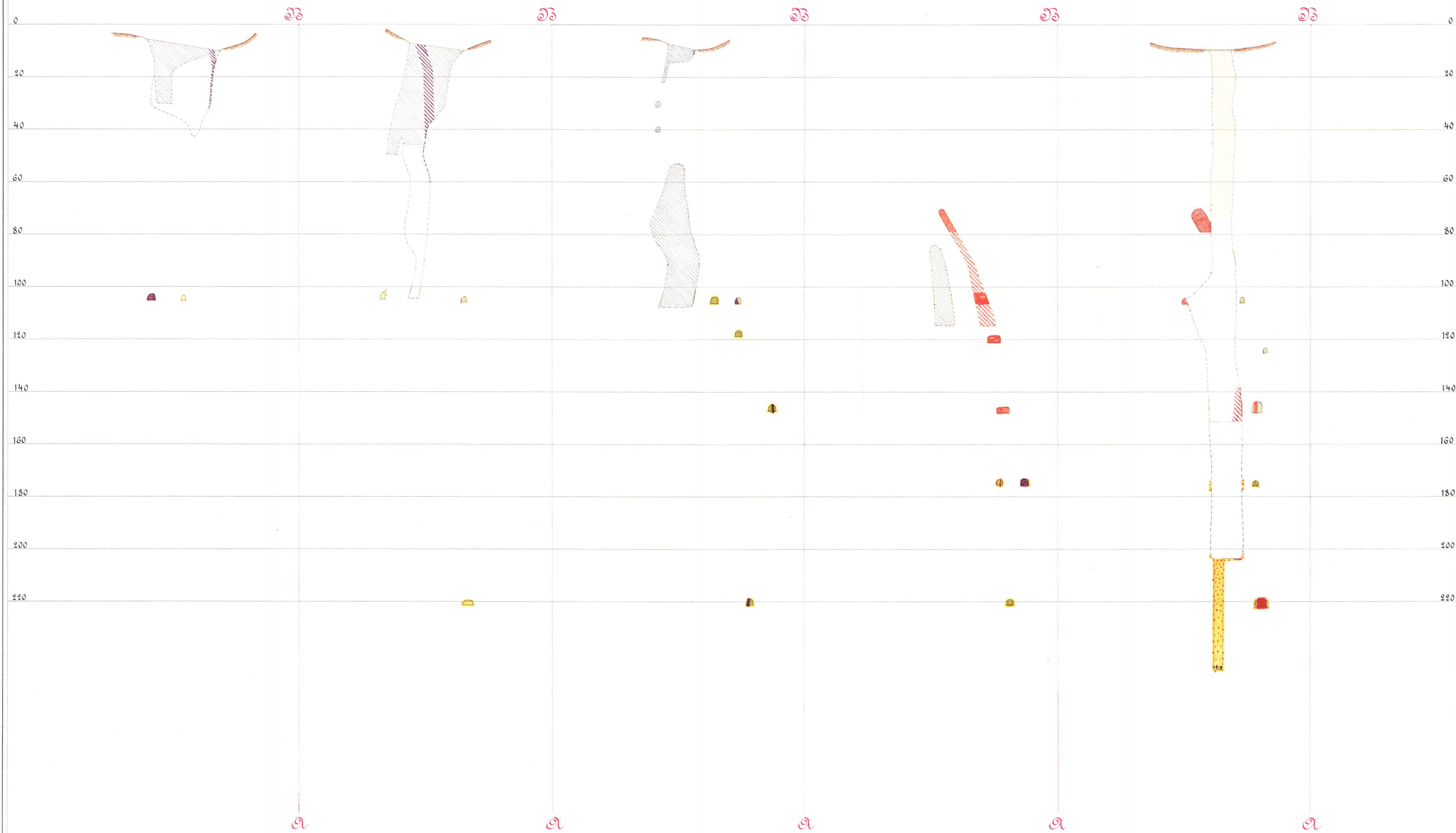
f'-f

g'-g

h'-h

i'-i

k'-k

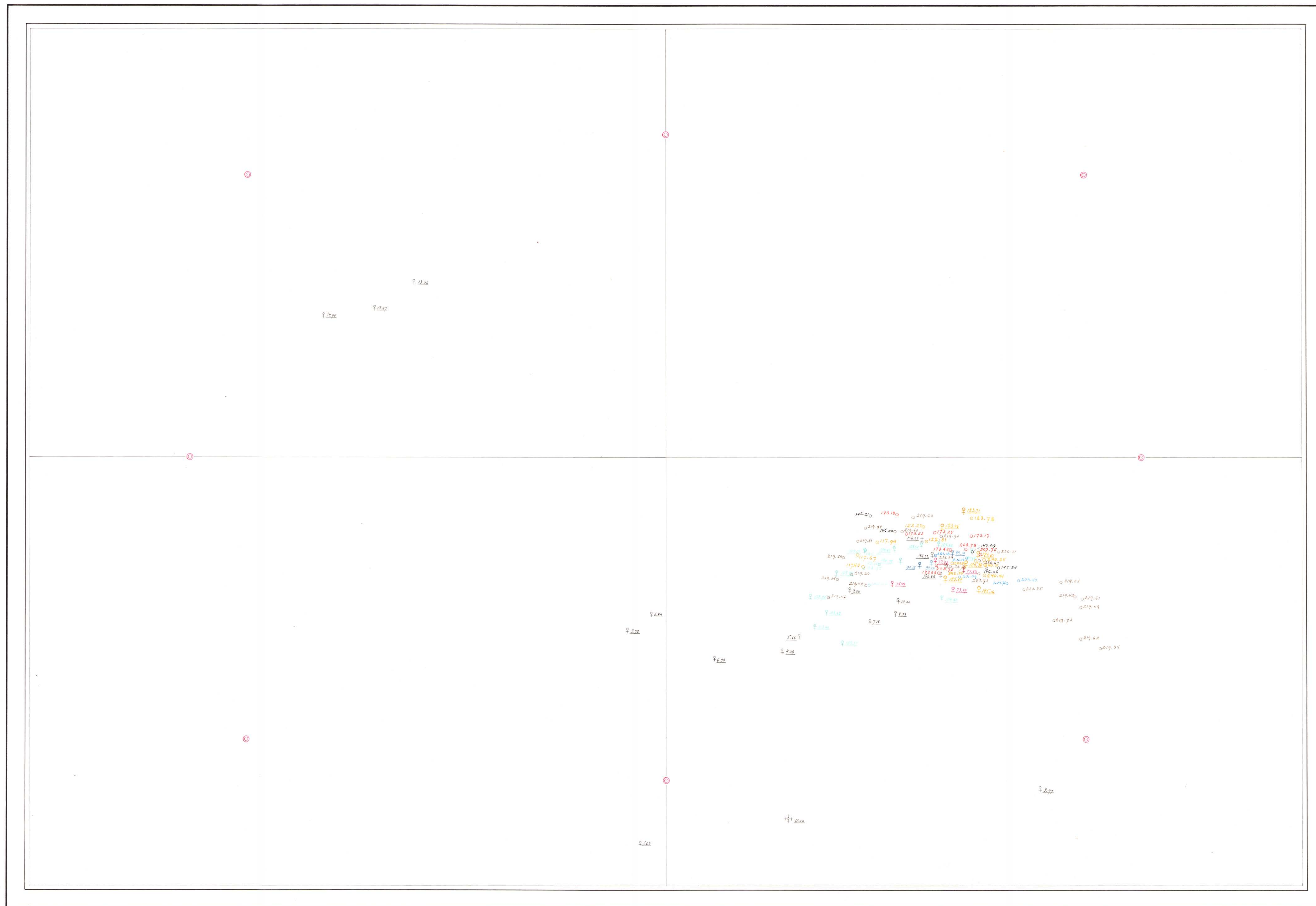

Tvärprofiler
efter

l-l

33

Märkpunktsblad